

אור זוהר הנגלה

דף היומי זוהר בלשון הקדוש פרשת השבוע ולימי השבוע

אור זוהר הנגלה היומי המחולק לפרשת השבוע
פרשת דברים

זוהר לפרשת השבוע בלשון הקודש

בספר זה מלוקטים מאמרי זוהר, על פרשת השבוע שהם מחולקים לימי השבוע והם בבחינת יהלומים המאירים את נפש היהודי, כי אור הזוהר מאיר ומרומם הנשמה למקום עליון ונעלם מאד, ועל ידי זה יזכה לנחלה בלי מצרים בעולם הזה ובעולם הבא. תשמעו ותחי נפשכם.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים 0527-65-1911
חודש מנחם אב תש"פ

* * *

ב"ה התחלנו לסדר לדפוס ולהגיד שיעורים יומיים לכבוד "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ש"הש'י'ב' א'ת" חמתי מעל בני ישראל בקנאי את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום" (במדבר כה, י - יב), פנחס זה אליהו הנביא זכור לטוב שמסר נפשו להצלת עם ישראל, ועל ידי זה זכה להיות אליהו הנביא זכור לטוב, בגלל המסירות נפש שלו, ויקח רומח בידו (כפירוש הנועם אלימלך) להצלת עם ישראל, וכל עם ישראל שיש לנו היום זה רק בזכותו.

ספר
אור זוהר הנגלה

פרשת דברים יום א'
זוהר הפסוקים החדש על הפרשיות הנעלמות

[פרשת מסעי סידרנו מחדש שלא היה בכלל, דברים, ראה, כי תבא, נצ־בים, וזאת הברכה - שאין זוהר בפרשיות אלו].

היות ועלה בדעתי לחפש את כל הפסוקים בפרשיות אלו שחסרים בזוהר הקדוש כדי שכל אחד יוכל ללמוד את פרשת השבוע, ולפתע באמצע עבו־דה נגלה הספר הקדוש מפתחות הזוהר, והמשכתי את שאר העבודה מה־ספר הזה, ולא הצרכתי לטרוח כל כך.

מעובד מהספר מפתחות הזוהר אשר ליקט הצה"ק רבי משה גאלנטי הזקן זי"ע והתגלה לנו בחודש תמוז שנה זו, כמו שנדפס לפני 450 שנה בחודש תמוז - המחבר היה תלמיד של מרן הבית יוסף בנגלה ובנסתר [ראה הכתבה בפתח דבר], וקראנו לזה ספר זוהר הפסוקים, שהמחבר ציין את מקומות הזוהר השייכים לפסוקי הפרשה, והוספנו על זה גם הזוהר שהמחבר לא ציין כגון פרשת מסעי שלא ציין כלל ועוד, ופתחנו והבאנו את כל הזוהר בלשון הקודש עם כותרות למען ירוץ הלומד בו ויבין את מאמרי הזוהר.

הקדמה

הצה"ק מורנו הרב רבי **משה גלאנטי הזקן** בן הרה"ק **מרדכי** זיע"א, היה **תלמיד מרן הבית יוסף**, וחיבר שו"ת ונדפס חלק א', ובסימן קכ"ד כתב, שמרן נתן לו רשות בהיותו בן כ"ב שנה לעסוק בגיטין וקדושין, (מערכת הגדולים להחיד"א מערכת מ' אות קי"א), הוא בעל מחבר ספר מפתח הזוהר. וספר קהלת יעקב על ספר קהלת על פי הקבלה, וספר דרשות וחידושים.

הקדמת המחבר

אמר העבד הצעיר משה בן לאדוני אבי כבוד הרב מרדכי גאלנטי תנצב"ה, בראותי קדושת תהילת דברי אמרי הקדוש האלוהי רבי שמעון וחבריו ז"ל, ומאמריהם הנעימים מתוקים מדבש ונופת צופים, ואריח את ריח נרדי ודדי

מאמריהם החשובים, ודרושיהם הנפלאים, מאבני שיש טהור חצובים, ובבא משה אל המשכן משכן העדות, לא ידע לעת מצוא איה מקום כבודם, הדרם והודם, בכל תושיה יתגלע, ונלאה למצוא הפתח, ולכן ראיתי ונתון אל לבי לפתח מפתחות מפותחות פתוחי חותם, תבנית באמת וישר עשויות תלויות כשרשרות ענקים לגרגרות, ונתתי אל לבי בתחילה להתנהל לרגל המלאכה הערוכה, כפי סדר כל פרשה ופרשה, ושמתים והיצגתים לפני כל יודע דת ודין, בראש כל ספר וספר ערוכה בכל ושמורה, ומצאת כי תדרשנו, אם ככסף תבקשנו וכמטמונים תחפשנו.

אחרי כן דיברתי אני אל לבי מה הבטחון הזה, אשר בטחת לבוא בגבורות ספורות כללי מהללי מאמרי הקדוש האלוהי הרשב"י וחבריו זצ"ל כי זה הים רחב ידיים, שם אניות יהלכון, כמצולות מבהילות, יעלו שמים ירדו תהומות, וסוף סוף המעיין חתום וסתום כחומה גבוה דלתיים ובריח, מבריח מן הקצה אל הקצה, ויעננני לבי לעבור עליו לכוין ולחונן מפתחות, לפתוח שער שומרי גינת אגוז להיכנס בהם כל יוצא ובא לאכול מפריו ולשבוע מטובו, ופתח ואין סוגר, אז הבדיל משה עדר עדר לבדו, פסוקי תורה נביאים וכתובים ומאמריהם הקדושים על שנים עשר עמודים מוחלקים, זמן תורה לחוד, זמן תפילה לחוד, השארות הנפש והנשמה, קדושת שבת ויום טוב, עניני צדקה וגמילות חסדים, עניני חתן וכלה ומצות פריה ורביה, ענין חורבן הבית ובנינו, קדושת הארץ וזכות לשוכן וימות בה, עניני תשובה, וסיפורים ואגדות שאירעו לקדושים אשר בארץ המה, אלה הם שנים עשר עמודים אשר ראינו לייסד הבית עליהם, מסודרות על פי דברות אמרות משולבות על כתפי האפוד איש איש על דגלו באותות, וזה החלי בעזרת צור מחוללי, עכ"ל ההקדמה.

ספר
זוהר הפסוקים
חומש דברים

זוהר - ספר בראשית-פרשת בראשית (דף כה ע"ב): דברים פרק ב (יא): "רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף הֵם כָּעֲנָקִים וְהַמּוֹאָבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים"

הָרְפָאִים - מִין רְבִיעִי

הָרְפָאִים - מִין רְבִיעִי, אִם יִרְאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדַחַק, מִתְרַפִּים מֵהֶם, וְיֵשׁ לָהֶם רְשׁוּת לְהַצִּילָם וְלֹא רוֹצִים. וּמִתְרַפִּים מֵהַתּוֹרָה וּמֵאֵלֶּה שֶׁמְּשִׁתַּדְּלִים בָּהּ לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (ישעיה כו) רְפָאִים בַּל יָקֻמוּ. בְּזְמַן שֶׁתָּבֹא פְּקִידָה לְיִשְׂרָאֵל, נֶאֱמַר בָּהֶם (שם) וַתִּאַבֵּד כָּל זֵכֶר לָמוֹ.

פרשת דברים יום ב'

הָעֲנָקִים - מִין חֲמִישִׁי

הָעֲנָקִים - מִין חֲמִישִׁי, שֶׁהֵם מְזַלְזְלִים לְאוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (משלי א) וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתָיִךְ, וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (דברים ב) רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף הֵם כַּעֲנָקִים. שְׁקוּלִים זֶה לָזֶה. אֵלֶּה אוֹתָם שֶׁמַּחֲזִירִים אֶת הָעוֹלָם לְתֹהוּ וָבֹהוּ. וְסוֹד הַדָּבָר, [שבגללם] נֶחֱרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ, שֶׁהִיא עִקַּר וְיִשּׁוּב הָעוֹלָם. מִיָּד כְּשֶׁיָּבֹא הָאוֹר, שֶׁהוּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יִמָּחוּ מִן הָעוֹלָם וְיֹאבְדוּ. אֲבָל הַגְּאֻלָּה אֵינָהּ תְּלוּיָה אֶלָּא בָּעֲמָלֵק עַד שֶׁיִּמָּחֶה, שֶׁבּוֹ הַשְׁבוּעָה, וַהֲרֵי פֵּרוּשׁוֹ.

זוהר - ספר בראשית-פרשת ויחי (ריד.):

דברים פרק ג (יא): **כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תֵּשַׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחְבָּהּ בְּאַמַּת אִישׁ:**

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ

זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות כג) הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ וגו'. לֹא לְדַבֵּר בָּךְ, אֶלָּא בָּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁפֵּרַשְׁנוּ בִּמְקוֹמוֹ וְהִיא הַמִּשְׁמֶרֶת בַּדֶּרֶךְ, אֲנִי הִשְׁרֵיתִי שְׁכִינָה בֵּינֵיכֶם לִשְׁמֹר אֶתְכֶם בַּגָּלוּת, וְהִיא שָׁמְרָה אֶתְכֶם עַד שֶׁתָּבִיא אֶתְכֶם לְאַרְצְכֶם כְּמוֹ שֶׁהֵיִתֶם מִקֹּדֶם לָזֶה. אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי - מוֹשָׁבוֹת מִקֹּדֶם לָזֶה.

שָׁמַר אוֹתָם בַּגָּלוּת,
עַד שֶׁיַּכְנִיס אֶתְכֶם לָאָרֶץ שֶׁנִּשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵיכֶם

זוֹ שְׁכִינָה מִן מטטרו"ן, וְגֹרְשָׁה הַמַּלְכָּה מֵהַמֶּלֶךְ עַד שֶׁתָּשׁוּב לִמְקוֹמָהּ, וְסוֹד - כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן, כְּמוֹ שֶׁפֵּרַשְׁנוּ בִּמְקוֹמוֹ. וְהַדֶּרֶךְ, שֶׁנִּמְשְׁלָה לַגָּלוּת, שָׁמַר אוֹתָם בַּגָּלוּת עַל צָרָה שֶׁתָּבֹא עֲלֵיכֶם, עַד שֶׁיָּבֹא וְיַכְנִיס אֶתְכֶם לָאָרֶץ שֶׁנִּשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵיכֶם שֶׁנִּשְׁמָרָה.

זוהר - ספר שמות-פרשת ואתה תצוה (קפ"ג:):

דברים פרק א (לא): **וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ בְּנֵי עַמּוֹן, כְּמוֹ שֶׁפֵּרַשְׁנוּ בִּמְקוֹמוֹ. וְהַדֶּרֶךְ, שֶׁנִּמְשְׁלָה לַגָּלוּת, שָׁמַר אוֹתָם בַּגָּלוּת עַל צָרָה שֶׁתָּבֹא עֲלֵיכֶם, עַד שֶׁיָּבֹא וְיַכְנִיס אֶתְכֶם לָאָרֶץ שֶׁנִּשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵיכֶם**

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר

פָּתַח הַנָּזִקָן הַהוּא וְאָמַר, (דברים א) וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ וגו'. פְּסוּק זֶה כָּךְ הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר, וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ. מַהוּ רָאִיתָ? אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, מִדְבָּר חָזָק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דברים ח) נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וגו'.

דברים פרק ח (טו): **הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ.**

בַּשָּׁעָה הַהִיא שֶׁיָּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְנִשְׁלְמוּ לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא, הִתְחַזְּקָה הַמַּלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה וְעָלְתָה עַל הַכֹּל

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבַּשָּׁעָה הַהִיא שֶׁיָּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְנִשְׁלְמוּ לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא, הִתְחַזְּקָה הַמַּלְכוּת

הַקְּדוֹשָׁה וְעָלְתָה עַל הַכֹּל, וְהָאֵירָה הַלְּבָנָה, וְאָז נִכְנָעָה מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, הַצַּד הָאַחֵר, וְהוֹצִיא אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְלֶכֶת בְּמִדְבָּר חָזָק, שֶׁהוּא שֵׁלוֹ מַמָּשׁ, כְּדֵי לִשְׁבֹּר חָזְקוֹ סָמָאֵ"ל הָרָשָׁע, שֶׁהוּא שֵׁלוֹ מַמָּשׁ, וּלְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִשְׁלֹט. וְאִלְמָלֵא חָטְאוּ יִשְׂרָאֵל, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירוֹ מִן הָעוֹלָם, וְעַל זֶה הֶעֱבִיר אוֹתָם בְּנַחֲלָתוֹ וְגוֹרָלוֹ וְחֶלְקוֹ מַמָּשׁ.

וְכֹחוֹ וּלְכַתֵּת רֹאשׁוֹ (ולהורידאותו) וּלְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ שֶׁלֹּא

בִּגְלַל שֶׁחָטְאוּ בְּכַמָּה פְּעָמִים, נָשַׂךְ אוֹתָם הַנָּחָשׁ

בִּגְלַל שֶׁחָטְאוּ בְּכַמָּה פְּעָמִים, נָשַׂךְ אוֹתָם הַנָּחָשׁ, וְאָז הִתְקַיֵּים (בראשית ג) הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְגוֹ'. יִשְׂרָאֵל הִכּוּ רֹאשׁוֹ בַּתְּחִלָּה וְלֹא יָדְעוּ לְהִשָּׁמֵר מִמֶּנּוּ, וּלְבַסּוֹף הוּא הִכָּה בָּאֲחֹרוֹנָה, וְנָפְלוּ כֻּלָּם בַּמִּדְבָּר, וְהִתְקַיֵּים וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב. וְאַרְבָּעִים שָׁנָה לָקוּ מִמֶּנּוּ, כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מַלְקוֹת שֶׁל בֵּית דִּין.

אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם

וְעַל זֶה כָּתוּב אֲשֶׁר רָאִיתָ, בְּעֵינֵיהֶם הָיוּ רוֹאִים אֶת אֱדוֹן הַמְּדְבָּר הוֹלֵךְ קְשׁוּר לִפְנֵיהֶם, וְלָקְחוּ נַחֲלָתוֹ וְגוֹרָלוֹ. מִנַּיִן לָנוּ? שֶׁכָּתוּב (שמות טו) אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם, וְאֵלָּה הֵם (דברים ח) נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב. וַאֲנַחְנוּ גַּם כָּךְ נִפְרַדְנוּ מֵהַיְשׁוּב לַמִּדְבָּר הֶחָזָק לְעֵין שָׁם בַּתּוֹרָה, כְּדֵי לְהַכְנִיעַ אֶת הַצַּד הָאַחֵר.

פרשת דברים יום ג׳

כַּאֲשֶׁר נִכְנָס בֶּן אָדָם בְּדֶרֶךְ רָעָה וְעָזַב אוֹתָהּ, אָז מִתְעַלֶּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּכְבוֹדוֹ

וְעוֹד, שֶׁלֹּא מִתְיַשְּׁבִים דִּבְרֵי תוֹרָה אֶלָּא שָׁם, שֶׁאֵין אוֹר אֶלָּא אוֹתוֹ הַיּוֹצֵא מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ. שֶׁכַּאֲשֶׁר נִכְנָע צַד זֶה, מִתְעַלֶּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וּמִתְכַּבֵּד בִּכְבוֹדוֹ, וְאֵין עֲבוֹדַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, וְאֵין הַטּוֹב אֶלָּא מִתּוֹךְ הָרָע. וְכַאֲשֶׁר נִכְנָס בֶּן אָדָם בְּדֶרֶךְ רָעָה וְעָזַב אוֹתָהּ, אָז מִתְעַלֶּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּכְבוֹדוֹ, וְעַל זֶה שְׁלֵמוּת הַכֹּל - טוֹב וָרַע כְּאֶחָד, וְלַעֲלוֹת אַחַר כָּךְ בְּטוֹב, וְאֵין טוֹב אֶלָּא הַהוּא שֶׁיָּצָא מִתּוֹךְ הָרָע. וּבְטוֹב זֶה מִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ, וְזוֹהִי עֲבוֹדָה שְׁלֵמָה.

עַכְשָׁו שֶׁהִגִּיעַ זְמַן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל צַד הַקְּדֻשָּׁה, חָזְרוּ לִישׁוּב

וַאֲנַחְנוּ עַד עַכְשָׁו יוֹשְׁבִים שָׁם כָּל יְמֵי הַשָּׁנָה בִּכְדֵי לְהַכְנִיעַ בַּמִּדְבָּר לַצַּד הָאַחֵר. עַכְשָׁו שֶׁהִגִּיעַ זְמַן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל צַד הַקְּדֻשָּׁה, חָזְרוּ לִישׁוּב, שֶׁשָּׁם הִיא עֲבוֹדָתוֹ. וְעוֹד, שֶׁעַתָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הִגִּיעַ זְמַן שֶׁל הַנָּחָשׁ הַהוּא לִתְבֹּעַ דִּין מִלִּפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְשָׁם הוּא שׁוֹלֵט, וּמִפְּנֵי כָּךְ יָצָאנוּ מִשָּׁם וּבָאנוּ לְיִשּׁוּב.

זוהר - ספר שמות-פרשת ויקהל (ר"א.): דברים פרק א (יג): הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם

הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים, בָּחַן אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא מָצָא נְבוֹנִים

רַבִּי יוֹסֵי פָּתַח פָּסוּק אַחֲרָיו וְאָמַר, וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ וְגוֹ'. פָּסוּק זֶה פֵּרְשׁוּהוּ. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, בְּשָׁעָה שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, (דברים א) הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים, בָּחַן אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל

וְלֹא מָצָא נְבוֹנִים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וָאֶקַּח אֶת רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְיֹדְעִים, וְאִלּוּ נְבוֹנִים לֹא כָּתוּב. וְאִם תֹּאמַר שֶׁנְּבוֹן הָיָה דַּרְגָּה יוֹתֵר עֶלְיוֹנָה מֵחָכָם - כָּךְ זֶה וַדַּאי!

פרשת דברים יום ד׳

יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ, צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים

מַה בֵּין זֶה לָזֶה? חָכָם, הֲרֵי פֵּרְשׁוּהָ, שֶׁאֲפִלּוּ תַּלְמִיד הַמַּחְכִּים אֶת רַבּוֹ נִקְרָא חָכָם. חָכָם, שֶׁיּוֹדֵעַ לְעַצְמוֹ כָּל מַה שֶּׁצָּרִיךְ. בִּנָּבוֹן יֵשׁ כַּמָּה דְרָגוֹת - שֶׁמִּסְתַּכֵּל בַּכֹּל, וְיוֹדֵעַ בְּשֶׁלּוֹ וּבַאֲחֵרִים, וְסִימָנוֹ - (משלי יב) יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ. (שמואל ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים. וְכָאן חֲכַם לֵב דַּוְקָא. בַּלֵּב חָכָם, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר, מִשּׁוּם שֶׁעוֹמֵד בַּלֵּב, וְנָבוֹן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, מִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ וּבְשֶׁל אֲחֵרִים.

הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידוּעִים לְשִׁבְטֵיכֶם

זוהר - ספר שמות-פרשת יתרו (דף ע׳.): כְּתִיב (שמות יח) וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְגוֹ', דְּאִילּוּ עַל אִינּוּן סִימָנִין אַחֲרָנִין בָּעָא וְלָא אַשְׁכַּח. וְכֵן (דברים א) הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידוּעִים לְשִׁבְטֵיכֶם. מַאי יְדוּעִים. דְּאִשְׁתְּמוֹדָעָן בְּאִינּוּן סִימָנִין, וְאַשְׁכַּח, בַּר נְבוֹנִים דְּלָא אַשְׁכַּח.

ה׳ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ - אֵלֶּה הַגְּבָרִים

זוהר - ספר במדבר-פרשת במדבר (דף קי״ז.): רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים קטו) ה׳ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית וְגוֹ'. ה׳ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ - אֵלֶּה הַגְּבָרִים, שֶׁהָיוּ עוֹלִים בַּחֶשְׁבּוֹן בַּמִּדְבָּר, וְהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא מְבָרֵךְ אוֹתָם וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּכָל זְמַן.

מִי שֶׁאוֹמֵר שֶׁבַח חֲבֵרוֹ - צָרִיךְ לְבָרְכוֹ וּלְהוֹדוֹת עָלָיו בִּבְרָכוֹת

בֹּא רְאֵה, מִי שֶׁאוֹמֵר שֶׁבַח חֲבֵרוֹ, שֶׁל בָּנָיו, אוֹ שֶׁל מָמוֹנוֹ - צָרִיךְ לְבָרְכוֹ וּלְהוֹדוֹת עָלָיו בִּבְרָכוֹת. מִנַּיִן לָנוּ? מִמֹּשֶׁה, שֶׁכָּתוּב (דברים א) וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב. אַחַר כָּךְ מַה כָּתוּב? ה׳ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וְגוֹ'. שְׁתֵּי בְרָכוֹת הָיוּ: אַחַת - ה׳ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם, הֲרֵי אַחַת. אַחַר כָּךְ - וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. לְהוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, בְּרָכוֹת עַל בְּרָכוֹת.

פרשת דברים יום ו׳

אִם הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ - הוּא מִתְבָּרֵךְ מִלְמַעְלָה

וְאִם הוּא מוֹנֶה אֶת שֶׁבַח חֲבֵרוֹ וְלֹא מוֹדֶה עָלָיו בְּרָכוֹת - הוּא נִתְפָּס בַּתְּחִלָּה מִלְמַעְלָה. וְאִם הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ - הוּא מִתְבָּרֵךְ מִלְמַעְלָה. וְהַבְּרָכָה צְרִיכָה לְבָרֵךְ אוֹתָהּ בְּעַיִן טוֹבָה, וְלֹא בְּעַיִן רָעָה. וּבַכֹּל רוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא אַהֲבַת הַלֵּב. וּמַה מִּי שֶׁמְּבָרֵךְ אֶת חֲבֵרוֹ, רוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא שֶׁיְּבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּעַיִן טוֹבָה, בְּלֵב טוֹב - מִי שֶׁמְּבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁצָּרִיךְ עַיִן טוֹבָה וְלֵב טוֹב וְאַהֲבַת הַלֵּב. בְּגִלַּל זֶה, (שם ו) וְאָהַבְתָּ אֵת ה׳ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וְגוֹ'.

אֵין הַבְּרָכָה שֶׁלְּמַעְלָה שׁוֹרָה עַל דָּבָר שֶׁנִּמְנֶה

בֹּא רְאֵה, הֲרֵי פֵּרְשׁוּהָ, אֵין הַבְּרָכָה שֶׁלְּמַעְלָה שׁוֹרָה עַל דָּבָר שֶׁנִּמְנֶה. וְאִם תֹּאמַר, יִשְׂרָאֵל אֵינָן נִמְנִין? אֶלָּא כֹּפֶר לָקַח מֵהֶם, וַהֲרֵי פֵּרְשׁוּהָ, וְהֶחֱשְׁבוֹן לֹא הָיָה עַד שֶׁנֶּאֱסַף כָּל אוֹתוֹ הַכֹּפֶר וְעָלָה לַחֶשְׁבּוֹן.

וּבַתְּחִלָּה מְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל, אַחַר כָּךְ מוֹנִים אוֹתוֹ כֹּפֶר, אַחַר כָּךְ חוֹזְרִים וּמְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתְבָּרְכִים בַּתְּחִלָּה וּבַסּוֹף, וְלֹא עוֹלָה בָהֶם מַגֵּפָה.

יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן, שֶׁהֵם מְבָרְכִים אֶת הָעָם בְּעַיִן טוֹבָה וּבְלֵב טוֹב

לָמָּה הַמַּגֵּפָה עוֹלָה בְּמִנְיָן? אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁבְּרָכָה לֹא שׁוֹרָה בְּמִנְיָן. כֵּיוָן שֶׁמִּסְתַּלֶּקֶת הַבְּרָכָה, הַצַּד הָאַחֵר שׁוֹרֶה עָלָיו, וְיָכוֹל לְהַנָּזֵק. בְּגִלַּל זֶה בְּמִנְיָן לוֹקְחִים כֹּפֶר וּפְדְיוֹן, לְסַלֵּק אוֹתוֹ מֵהֶם. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל - אֵלּוּ הַנָּשִׁים, שֶׁלֹּא עוֹלוֹת בַּמִּנְיָן. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן - שֶׁהֵם מְבָרְכִים אֶת הָעָם בְּעַיִן טוֹבָה וּבְלֵב טוֹב וּבְאַהֲבַת הַלֵּב.

אֶת בֵּית אַהֲרֹן - כָּךְ גַּם הַנָּשִׁים (שלהם), שֶׁמִּתְבָּרְכוֹת בַּבְּרָכָה (שלהם).

זוהר - ספר במדבר-פרשת בלק (דף קפ"ח.): דברים פרק ב (ט): **וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב וְאַל תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יֵרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נָתַתִּי אֶת עָר יֵרֻשָּׁה.**

אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב, בִּגְלַל רוּת וְנַעֲמָה שֶׁהָיוּ עֲתִידִים לָצֵאת מֵהֶם

יוֹם אֶחָד הָיוּ הַחֲבֵרִים יוֹשְׁבִים וּמִתְנַגְּחִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהָיוּ שָׁם רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסֵי וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים. אָמְרוּ, הֲרֵי כָּתוּב (דברים ב) אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב וְאַל תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה וְגוֹ'. בְּגִלַּל רוּת וְנַעֲמָה שֶׁהָיוּ עֲתִידִים לָצֵאת מֵהֶם. צִפּוֹרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה שֶׁהָיְתָה מִמִּדְיָן, וְיִתְרוֹ וּבָנָיו שֶׁיָּצְאוּ מִמִּדְיָן, שֶׁהָיוּ כֻּלָּם צַדִּיקֵי אֱמֶת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְעוֹד מֹשֶׁה שֶׁגִּדְּלוּהוּ בְּמִדְיָן, וְאָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, (במדבר לא) נְקֹם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים. אִם כָּךְ, מַשְׁוֹא פָּנִים יֵשׁ בַּדָּבָר, שֶׁיִּוָּתֵר רְאוּיִם בְּנֵי מִדְיָן לְהִנָּצֵל מִמּוֹאָב.

פרשת דברים לשבת קודש

לֹא דוֹמֶה מִי שֶׁעָתִיד לְלְקֹט תְּאֵנִים לְמִי שֶׁכְּבָר לִקֵּט אוֹתָן

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, לֹא דוֹמֶה מִי שֶׁעָתִיד לְלְקֹט תְּאֵנִים לְמִי שֶׁכְּבָר לִקֵּט אוֹתָן. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, אַף עַל גַּב שֶׁכְּבָר לִקֵּט לָהֶם, שֶׁבַח הוּא. אָמַר לוֹ, מִי שֶׁלֹּא לִקֵּט תְּאֵנִים, שׁוֹמֵר אֶת הַתְּאֵנָה תָּמִיד שֶׁלֹּא יְהֶיֶה בָּהּ פְּגָם בְּשִׁבְיל הַתְּאֵנִים שֶׁעֲתִידָה לְהָבִיא. כֵּיוָן שֶׁלִּקֵּט תְּאֵנִים, עוֹזֵב אֶת הַתְּאֵנָה, וְיוֹתֵר לֹא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ.

כָּךְ מוֹאָב, שֶׁעֲתִידָה לְהָבִיא אוֹתָן תְּאֵנִים, שָׁמַר אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּתוּב אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב. מִדַּיָּן שֶׁנָּתַן כְּבָר תְּאֵנִים וְלִקְטוּ אוֹתָן, כָּתוּב (במדבר כה) צָרוֹר אֶת הַמִּדְיָנִים. שֶׁהֲרֵי מִכָּאן וָהָלְאָה תְּאֵנָה זוֹ לֹא עֲתִידָה לְהָבִיא פֵּרוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה רְאוּיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ. פָּתַח וְאָמַר, וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל זִקְנֵי מִדְיָן וְגוֹ'. מוֹאָב הֵם מְתָרִים, וּמִשּׁוּם אוֹתָן תְּאֵנִים שֶׁעֲתִידִים מוֹאָב לְהוֹצִיא לָעוֹלָם נִצְּלוּ מֵעֹנֶשׁ. אֶלָּא אֶת מֹשֶׁה צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא לְהַזִּיק אֶת מוֹאָב

פָּתַח וְאָמַר, (דברים ב) וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב וְגוֹ'. וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי, וְכִי עַד עַכְשָׁו לֹא יָדְעִנוּ שֶׁעִם מֹשֶׁה הָיָה מְדַבֵּר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא עִם אַחֵר שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי?! אֲלֵי לָמָּה? אֶלָּא אֶת מֹשֶׁה צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא לְהַזִּיק אֶת מוֹאָב, אֲבָל לְאַחֵר לֹא. לְדָוִד לֹא צִוָּה אֶת זֶה,

וּמְשׁוּם זֶה, אֲלֵי אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב, אֲפִלּוּ לְהִתְחוּם קָטָן שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֲרֵי מִמֶּם יֵצֵא מִי שֶׁיִּתֵּן נְקָמוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְיִנְקֹם נְקָמוֹתֵיהֶם, וְהוּא דָּוִד שֶׁבָּא מֵרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה.

וְאַל תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה. כָּל זֶה צִוָּה אֶת מֹשֶׁה, אֲבָל לְאַחֵר מָתָר

וְאַל תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה. כָּל זֶה צִוָּה אֶת מֹשֶׁה, אֲבָל לְאַחֵר מָתָר. וְאִם תֹּאמַר לֵיהוֹשֻׁעַ וְלַזְּקֵנִים שֶׁהָיוּ שֶׁהֶאֱרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו מָתָר - לֹא כָּךְ, מְשׁוּם שֶׁכְּלָם מִבֵּית דִּין שֶׁל מֹשֶׁה רָיוּ, וּמַה שֶּׁנֶּאֱסַר לְמֹשֶׁה נֶאֱסַר לָהֶם. וְעוֹד, שֶׁלֹּא יָצְאוּ עֲדַיִן אוֹתָן מַרְגָּלִיּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁהֲרֵי בִּימֵי הַשּׁוֹפְטִים יָצְאָה רוּת, וּבַת עֶגְלוֹן מָלְךְ מוֹאָב הָיְתָה. מֵת עֶגְלוֹן, שֶׁהָרַג אוֹתוֹ אֶהוּד, וּמִנּוּ מֶלֶךְ אַחֵר, וְזוֹ בְּתוֹ שֶׁנִּשְׁאֲרָה, וְהָיְתָה בְּבֵית אוֹמֶן, וּבִשְׁדֵי מוֹאָב. כֵּיוָן שֶׁבָּא שָׁם אֱלִימֶלֶךְ, לָקָחָהּ לִבְנוֹ.

עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי

וְאִם תֹּאמַר שֶׁאֱלִימֶלֶךְ גִּיֵּרָה שָׁם - לֹא. אֶלָּא כָּל דַּרְכֵי הַבַּיִת וְאֹכֶל וּמִשְׁתֶּה לָמְדָה. מָתַי הִתְגַּיְּרָה? אַחֲרֵי שֶׁהָלְכָה עִם נָעֳמִי, אָז אָמְרָה (רות א) עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי. נַעֲמָה יָצְאָה בִּבְנֵי עַמּוֹן בִּימֵי דָּוִד.

יִשְׂרָאֵל חֶבֶל נַחֲלָתוֹ הָיוּ

כְּשֶׁשָּׁרָתָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל דָּוִד, אָמַר לוֹ, דָּוִד, כְּשֶׁמְּדַדְתִּי אֶת כָּל הָעוֹלָם וְהִפַּלְתִּי גּוֹרָלוֹת, יִשְׂרָאֵל חֶבֶל נַחֲלָתוֹ הָיוּ, זָכַרְתִּי מַה שֶּׁעָשׂוּ מוֹאָב בְּחֶבֶל נַחֲלָתוֹ. מַה כָּתוּב? (שמואל ב ח) וַיַּמְּדֵם בַּחֶבֶל. בְּאוֹתוֹ חֶבֶל נַחֲלַת ה'. כָּל אוֹתָם שֶׁהָיוּ מֵאוֹתוֹ צָרַע, אוֹתוֹ חֶבֶל אָחַז בָּהֶם. כָּתוּב מְלֹא הַחֶבֶל. מַה זֶּה מְלֹא הַחֶבֶל? אֶלָּא אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה ו) מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהָיָה אוֹמֵר, זֶהוּ לְהַחֲיוֹת וְזֶהוּ לְהָמִית. וְאוֹתוֹ חֶבֶל אָחַז בְּאוֹתָם שֶׁנִּרְאוּ לַהֲמָתָה. בְּגִלַּל זֶה אָחַז בְּחֶבֶל, וּפָשַׁט חֶבֶל עַל מַה שֶּׁעָשׂוּ בְּאוֹתוֹ חֶבֶל נַחֲלַת ה'.





ספר

י"ג תיקוני דיקנא
עם תפילות

אור סגולת הזוהר הקדוש
שפותחת את 13 צינורות השפע

הסגולה הנדירה - 13 תיקונים כנגד 13 צינורות.
יוצא לאור מחדש

חודש תמוז שנת ה' תש"פ
על ידי מפעל הזוהר העולמי 0527-65-1911

הכנו!!!
לביאת המשיח
ע"י קריאת
י"ג תיקוני
דיקנא
בכל יום

כל המצטרף ומצרף אחרים למליוני קוראי י"ג דיקנא
משיח יצביע ידו אליו ויאמר בזכותך הגעתי!
להשארת הודעה 072-33-72-978 שלוחה 9

מפעל הזוהר העולמי

מיסדו של הצעלה מהלך סבריס

מאת מרן הרב שלום יהודה גרים מבאאזוב זצ"ל

י"ג תיקוני דיקנא מחולק חינם למוסדות, לחברת תהלים, לבתי מדרשים, לבנות יעקב ולכלל ישראל

לשמיעת הדרשות על י"ג תיקוני דיקנא נא להתקשר: **קו שומרי החומות: 072-33-72-978**



1. החוברת הזה עשינו גם בשחור לבן A4 בפחות עמודים ובאותיות גדולות כדי להדפיס ולקחת על הדרך.
2. הספר הזה נחלק בחינם, וכן אלפים ספרים וקונטרסים על הזוהר הקדוש אפשר לקבל בחינם.
3. מצווה גדולה לזכות הרבים ולהדפיס את הספר, לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל
4. מי שמעוניין שאנחנו נדפיס לע"נ או לזכות של ישועות ורפואות נא לטלפן 0527-65-1911
5. מי שמעוניין להדפיס בעצמו יכול לטלפן אלינו שיש לנו קשרים עם דפוסים גדולים הכל בחצי מחיר.
6. אפשר גם לשמוע את כל סדר התיקון של הי"ג תיקוני דיקנא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי - בקו שומרי החומות בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית. טלפון: 072-33-72-978

צדקתם עומדת לעד האידרא הקדוש הזה נדפס:

לע"נ נשמת רוזה שושנה בת חיה יוטא ויעקב, יוסף בן רחל ויטלי, זאב בן אריה, לאון בן רחל, אסתר בת רחל, רחל בת דינה. ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואה שלימה מיכל בת אסתר



יותר מ30.000 שיעורים
בזוהר הקדוש ובכל יסודי
היהדות לשמיעת
השיעורים בטל:
072-33-72-978

הַקָּבָ"ה שָׁלַח לָנוּ תֵּיבַת נֹחַ שֶׁל הָרַשְׁבִּ"י
שֶׁהוּא "הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ"
לְהַצִּילֵנוּ מֵהַמַּבּוּל הַנּוֹרָא!

לשמיעת כל ספרי הזוהר הקדוש בשפת לשון הקודש ב-277 דיסקים - 1500 שעות של תענוג רוחני בטל:

054-4577956

סְגוּלָה גְּדוֹלָה, לִקְרֹא בְּכָל יוֹם זֹהַר הַקָּדוֹשׁ שֶׁל תִּקּוּן י"ג תִּיקוּנָא דִּיקְנָא, שֶׁהוּא מָאוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי זִיע"א בְּהַאדְּרָא הַקָּדוֹשׁ. וְאַפּוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תִּקּוּן זֶה מִדֵּי יוֹם וּבְפָרָט אִם יֹאמַר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

יָרוּם מְזֻלוֹ וְלֹא יִתְמוֹטֵט. יִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. לֹא יָבוֹא לִידֵי חִסָּרוֹן כִּיס וַעֲנִיּוּת. כָּל אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו. לֹא יִרְאֶה מִיתַת בָּנָיו. זוֹכֶה וּמְתֻקָּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. כֹּחוֹת הַטּוּמְאָה (אֲשֶׁר הֵם הַמְקוֹר לְכָל הָרַע וּלְכָל הַצָּרוֹת וְהַבְּעָיוֹת) מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ. יִנָּצֵל מִמַּקֵּרֶב לֹא טָהוֹר. מוֹעִיל מְאֹד לְתִקּוּן אֶת עָוֹון פֶּגֶם הַבְּרִית, וּבְפָרָט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם. לֹא יֶחֱלֶה בְּמַחֲלַת הַנְּפִילָה. יִזְכֶּה לִירְאַת שָׁמַיִם. יִזְכֶּה לַאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

דוא"ל להערות וקבלת אלפי ספרי זוהר בחינם והעלונים אור זוהר הנגלה - יהלומים לשולחן שבת מידי שבוע בשבוע daatnanach@gmail.com

לשמיעת כל השיעורים על זוהר הקדוש ואיך להנצל מהנגיף קורונה: נא לטלפן לקו שומרי החומות 072-33-72-978 לקבלת ולהורדת אלפי ספרים וקונטרסים על הזוהר בחינם

נא להתקשר 0527-65-1911 או להכנס אל: HA-ZOHAR.INFO




ספר
אור סגולת הזוהר הקדוש

י"ג תיקוני דיקנא
עם תפילות

א. לפניכם הנוסח המלא של י"ג תיקוני דיקנא סגולה גדולה לכל הישועות מהתנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי זיע"א - סדר י"ג תיקונים של הזוהר הקדוש - להמשכת שפע ברכה והצלחה וביטול כל גזרי דינים.

ב. כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק בחוברת הזו מפורטות מהזוהר הקדוש (ספר אדרא רבא) י"ג תיקוני דיקנא, הנקראים 13 מידות רחמים שבאמצעותן מושכים שפע של ברכה והצלחה לפרט ולכלל.

ג. כידוע כל השפע של העולם עובר דרך שלושה עשרה התיקונים (13 צינורות) הללו שתקן רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכאמור כל המזל שיש לאדם בא דרך צינורות אלו.

"מזל" הוא מלשון נזילה, השפע זורם ומטפטף דרכם אל האדם. כאשר הצינורות האלה פתוחים ואין בהם חסימות (בשל עבירות), השפע המזל וההצלחה זורמים מאליהם, כמו מים ששופעים ונשפכים ממעלה למטה. עצם קריאת התיקונים מתקנת ומפעילה "פותחת" את י"ג הצינורות השפע שבהם יזרום האור, ולכן הם נקראים י"ג מידות רחמים (כי לפעמים בשל עבירות, הצינורות חסומים ואדם אינו זכאי, והכל מתנהל בקושי רב ומעוכב אצלו, אבל למדות זאת, מטעם כח הרחמים הגדולים בתיקון של י"ג צנורות אלו ועשיית התשובה מצידו הוא זוכה לשפע) . ולכן גם אם יש לאדם עבירות קשות רחמנא לצלן, עצם הקריאה של התיקונים מתקנת ומבטלת את הדין בשמים הן לפרט והן לכלל, אז מתעוררים הרחמים הגדולים בשמיים, הכל נפתח ונשפע לאדם ולכלל.

כאשר אדם קורא את שלושה עשר התיקונים של הזוהר הקדוש, הוא כמו ענף שמפעיל ומנענע את השורשים העליונים, שדרכם נשפע האור אליו ואל הנלווים אליו ולכל העולם.

ד. כאמור שלושה עשר התיקונים, הם תיקונים שאמצעותן ניתן לבטל ולשבר כל גזרי דינין על אדם ועל הכלל, גם לאחר שנגזרו!!

כמו שכתוב בזוהר הקדוש: "ואינון תלסר תיקונין דדיקנא עלאה קדישא, טמירא דטמרין, תקיפין, לתברא ולאכפיא כל גזרי דינין". [ואלו שלוש עשרה תיקונים, של הזקן הקדוש העליון, נסתר של נסתרים, חזקים, לשבור ולכפות כל גזרות הדינים]. ולכן גם נאמר "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של האדם אל יתייאש מן הרחמים", וברגע אחד הכל יכול להתהפך לטובה ולברכה.

ה. לְעוֹלָם י-ה-ו-ה- דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם

ובכל יום לאחר כל קריאה יאמר 12 פעמים המשפט "לְעוֹלָם י-ה-ו-ה- דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם" (סגולה לעצירת הדין והגזרה בשמים) - ויזכה בעזרת ה' לישועה.

(במקרים קשים / דחופים : לומר "לְעוֹלָם י-ה-ו-ה- דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם". 5 סטים של 12 פעמים (כנגד 5 העולמות) - סה"כ 60 פעמים. זה מכניע מאד כל הס"א).

ו. סגולה חשובה ונדירה שמסוגלת לזכות את האדם בכל הישועות

ב"ה, בזוהר הקדוש מופיעה סגולה חשובה ונדירה שמסוגלת לזכות את האדם בכל

הישועות שהוא צריך, בגשמיות וברוחניות, אך מרבית האנשים לא שמעו עליה. - היות והשפע של העולם עובר דרך 13 צינורות, רבי שמעון בר יוחאי זיע"א חידש ותיקן 13 תיקונים כנגד אותם צינורות ורק כשהם נקיים מחסימות (דהיינו עבירות), השפע הזה עובר אלינו בצורה של ישועות.

ז. להדליק נר לרבי שמעון זיע"א
יש להדליק נר לרבי שמעון, לתת 13 מטבעות לצדקה ולאחר מכן לקרוא את הסדר (שמכונים גם י"ג תיקוני דיקנא). מי שזקוק לישועה דחופה ומיידית, טוב יעשה אם יחזור ויעשה את הסגולה במשך 40 יום רצוף.

ח. סדר נתינת צדקה:
יקח שלוש עשרה מטבעות ביד ימין ויאמר:
הריני מכוון לתת י"ג מטבעות אלו שהם מכוונים כנגד י"ג תיקוני דיקנא דאריך אנפין (י"ג מידות הרחמים) כדי להמשיך חסדים עליונים ורחמים גדולים על פלוני /ת בן פלונית.... (ניתן לתת את הצדקה ולכוון בכל מטבע כנגד מידה מהי"ג מידות כגון א-ל, רחום, חנון וכו').

ט. לאחר מכן יעבור לסדר התיקון, לפני הקריאה יאמר:
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו לייחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים ע"י ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל ולזכותו של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי.
ויהי נועם ד' אלוקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (ויהי נועם לקרוא פעמיים).

י. סדר התיקון- אידרא זוהר דף קל:

פְּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, וַוי מַאן דְּאוֹשִׁיט יְדוֹי בְּדִיקְנָא יַקִּירָא עִלָּאָה, דְּסָבָא קַדִּישָׁא, טְמִירָא וְסָתִימָא מִכֹּלָּא דִּיקְנָא דְּהַהִיא תּוּשְׁבַּחְתָּא. דִּיקְנָא דְּסָתִים וְיַקִּיר מִכָּל תִּקּוּנוֹי. דִּיקְנָא דְּלָא יְדָעִין עִלָּאִין וְתַתָּאִין. דִּיקְנָא דְּהִיא תּוּשְׁבַּחְתָּא דְּכָל תּוּשְׁבַּחִין. דִּיקְנָא דְּלָא הֲוֵי בַּר נָשׁ נְבִיאָה וְקַדִּישָׁא דְּיִקְרַב לְמֶחֱמֵי לֵיהּ. דִּיקְנָא דְּהִיא תַּלְיָיא בְּשַׁעֲרוֹי עַד טַבּוּרָא דִּלְבָּא. חִוְורָא כְּתַלְגָּא יַקִּירָא דְּיַקִּירִין. טְמִירָא דְּטְמִירִין. מְהֵימְנוּתָא דְּמְהֵימְנוּתָא דְּכֹלָּא.

תָּאנָא, בְּצִנְיעוּתָא דְּסִפְרָא, דְּהַאי דִּיקְנָא מְהֵימְנוּתָא דְּכֹלָּא, נָפִיק מֵאוּדְנוֹי, וְנָחִית סוֹחֲרָנֵיהּ דְּפוּמָא קַדִּישָׁא, וְנָחִית וְסָלִיק וְחָפֵי, בְּתַקְרוּבְתָּא דְּבוּסְמָא טָבָא, חִוְורָא דְּיַקִּירָא. וְנָחִית בְּשִׁקּוּלָא, וְחָפֵי עַד טַבּוּרָא. הוּא דִּיקְנָא יַקִּירָא, מְהֵימָנָא שְׁלֵימָא, דְּנַגְדִּין בֵּיהּ י"ג נְבִיעִין, מַבּוּעִין דְּמִשְׁחָ רְבוּת טָבָא, בְּתַלַת עֲשַׂר תִּקּוּנִין מִתְתַּקְנָא.

תִּקּוּנָא קַדְמָאָה. מִתְתַּקַּן שַׁעֲרָא מִלְּעֵילָּא, וְשַׁאֲרֵי מֵהַהוּא תִּקּוּנָא דְּשַׁעַר רֵישֵׁיהּ, דְּסָלִיק בְּתִקּוּנוֹי לְעֵילָּא מֵאוּדְנוֹי, וְנָחִית מִקַּמֵּי פִּתְחָא דְּאוּדְנִין, בְּחַד חוּטָא בְּשִׁקּוּלָא טָבָא, עַד רֵישָׁא דְּפוּמָא.

תִּקּוּנָא תִּנְיָינָא. מִתְתַּקַּן שַׁעֲרָא מֵרֵישָׁא דְּפוּמָא עַד רֵישָׁא אָחֳרָא דְּפוּמָא, בְּתַקּוּנָא

תִּקּוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאֶמְצָעִיתָא דְּתְחוֹת חוֹטָמָא, מִתְּחוֹת תְּרֵין נוּקְבִין, נָפִיק חַד אוֹרְחָא, וְשַׁעֲרָא אִתְפְּסַק בְּהַהוּא אָרְחָא, וּמַלְיָא מֵהַאי גִּיסָא, וּמֵהַאי גִּיסָא שַׁעֲרָא, מִתְקוֹנָא שְׁלִים סוֹחֲרָנִיהּ דְּהַהוּא אוֹרְחָא.

תִּקּוּנָא תְּלִיתָאָה. מִתְּעֲרֵי דִּיקְנָא, עִם אִינּוּן שַׁעֲרֵי דְּתַלְיִין בְּשִׁקּוּלָא וְלָא נַפְקֵי דָּא מִן דָּא.

תִּקּוּנָא רְבִיעָאָה. מִתְּתַקַּן שַׁעֲרָא תְּחוֹת פּוּמָא, מֵרֵישָׁא חָדָא לְרֵישָׁא חָדָא, בְּתִקּוּנָא שְׁלִים.

תִּקּוּנָא עֲשִׂירָאָה. נַחְתִּין שַׁעֲרֵי תְּחוֹת דִּיקְנָא. וְחַפְיָין בִּגְרוֹנָא תְּחוֹת דִּיקְנָא.

תִּקּוּנָא חֲמִישָׁאָה. תְּחוֹת פּוּמָא נָפִיק אָרְחָא אָחֳרָא, בְּשִׁקּוּלָא דְּאָרְחָא דִּלְעֵילָּא, וְאִלֵּין תְּרֵין אָרְחִין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא, מִכָּאן מִכָּאן.

תִּקּוּנָא חַד סָר. דְּלָא נָפְקִין נִימָא מִן נִימָא, וּמִתְשַׁעֲרָן בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים.

תִּקּוּנָא תְּרֵיסָר. דְּלָא תַּלְיִין שַׁעֲרֵי עַל פּוּמָא, וּפוּמָא אִתְפְּנֵי מִכָּל סִטְרוֹי. וְיָאן שַׁעֲרֵי סְחוֹר סְחוֹר לֵיהּ.

תִּקּוּנָא שְׁתֵּיתָאָה. מִתְּתַקַּן שַׁעֲרָא, וְסָלִיק וְנָפִיק מִלְּרַע לְעֵיל לְרֵישָׁא דְּפוּמָא. וְחַפֵּי תַּקְרוֹבְתָּא דְּבוּסְמָא טָבָא, עַד רֵישָׁא דְּפוּמָא דִּלְעֵילָּא. וְנָחִית שַׁעֲרָא לְרֵישָׁא דְּפִתְחָא דְּאוֹרְחָא תַּתָּאָה דְּפוּמָא.

תִּקּוּנָא תְּלֵיסַר. דְּתַלְיִין שַׁעֲרָן בְּתְחוֹת דִּיקְנָא, מִכָּאן וּמִכָּאן, בִּיקְרָא יְאָה, בִּיקָרָא שַׁפִּירָא. מְחַפְיִין עַד טַבּוּרָא. לָא אִתְחֲזֵי מִכָּל אַנְפֵּי תַּקְרוֹבָא דְּבוּסְמָא, בַּר אִינּוּן תַּפּוּחִין שַׁפִּירִין חִוָּורִין, דְּמַפְקִין חַיִּין לְעָלְמָא, וּמְחַזְיִין חֲדוּ לְזִעֲיר אַפִּין.

בִּתְלֵיסָר תִּקּוּנִין אִלֵּין, נַגְדִּין

וְנָפְקִין תְּלֵיסַר מַבּוּעִין דְּמִשְׁחָ רְבוּת, וְנַגְדִּין לְכָל אִינּוּן דְּלַתַּתָּא. וּנְהִרִין בְּהַהוּא מִשְׁחָא. וּמְשִׁיחִין מֵהַהוּא מִשְׁחָא, דִּבְתְלֵיסַר תִּקּוּנִין אִלֵּין. בִּתְלֵיסַר תִּקּוּנִין אִלֵּין אִתְרְשִׁים דִּיקְנָא יַקִּירָא, סְתִימָאָה דְּכֻלָּא, דְּעַתִּיק דְּעַתִּיקִין.

מִתְּרֵי תַּפּוּחִין שַׁפִּירָן דְּאַנְפּוֹי, נְהִירִין אַנְפּוֹי דְּזְעֵיר אַנְפִּין, וְכָל חִיּוּר (ס״א חיזור) וְשׁוּשָׁן דְּאִשְׁתְּכָחָן לְתַתָּא, נְהִירִין וּמִתְלַהֲטִין מֵהַהוּא נְהוֹרָא דְּלְעֵילָּא. תִּקּוּנִין תְּלֵיסַר אִלֵּין, אִשְׁתְּכָחוּ בְּדִיקְנָא, וּבְשְׁלֵימוּת דִּיקְנָא בְּתִקּוּנוֹ, אִתְקְרֵי בַּר נָשׁ נָאֶמֶן. דְּכָל דְּחָמֵי דִּיקְנֵיהּ, תָּלֵי בֵּיהּ מְהֵימְנוּתָא.

תָּאנָא בְּצִנְיעוּתָא דְּסִפְרָא, תְּלֵיסַר תִּקּוּנִין אִלֵּין דְּתַלְיִין בְּדִיקְנָא יַקִּירָא, בִּשְׁבִיעָאָה (מנהון) מִשְׁתַּכְּחֵי בְּעָלְמָא, וּמִתְפַּתְּחֵי בְּתְלֵיסַר תַּרְעֵי דְּרַחֲמֵי. וּמֵאן דְּאוֹשִׁיט יְדֵיהּ לְאוּמָּאָה, כְּמַאן דְּאוֹמֵי בְּתְלֵיסַר תִּקּוּנֵי דִּיקְנָא. דַּאי בַּאֲרִיךְ אַפִּין. בְּזְעֵיר אַפִּין בְּבַמָּה. אָמַר לְרַבִּי יִצְחָק, קוּם בְּקִיּוּמָךְ, וְסַלְסֵל בְּסַלְסְלָא דְּתִקּוּנָא דְּמַלְכָּא (ס״א בדיקנא) קַדִּישָׁא דְּיַאֲתִי יִתְתַּקְּנוּן.

קָם רִבִּי יִצְחָק, פָּתַח וְאָמַר, (מיכה ז) מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְגוֹ׳, יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ וְגוֹ׳, תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וְגוֹ׳. תָּאנָא, תְּלֵיסַר מִכִּילִין אִתְחֲזוֹן הָכָא, וְכֻלְּהוּ נָפְקִין מִתְּלֵיסַר מַבּוּעִין דְּמִשְׁחָ רְבוּת דְּתִיקּוּנֵי (קל״א:) דִּיקְנָא קַדִּישָׁא, עַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין. טְמִירָא דְּטְמִירִין. תָּנָא, תִּקּוּנָא דְּדִיקְנָא טָמִיר וְסָתִים, טָמִיר וְלָא טָמִיר. סָתִים וְלָא סָתִים. בְּתִקּוּנוֹי יְדִיעַ וְלָא יְדִיעַ.

יא. לסיום התיקון יאמר פסוקים אלו: (יכוין לי״ג מדות):

מִי אֵל כָּמוֹךָ (אל).

נֹשֵׂא עָוֹן (רחום).

וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע (וחנון).

לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ (ארך).

לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ (אפים).

כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא (ורב חסד).

יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ (ואמת).

יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ (נוצר חסד).

וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם (לאלפים).

תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב (נושא עון).

חֶסֶד לְאַבְרָהָם (ופשע).

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ (וחטאה).

מִימֵי קֶדֶם (ונקה). ובזכות סדר ולימוד קדוש זה, נזכה שיקוים בנו "ואתם שלום וביתכם שלום וכל אשר לכם שלום" חיים עד העולם, נתבשר בשורות טובות ישועות ונחמות.

תחילה יאמר יב פעמים פסוק זה כסדר הכתוב כאן ממטה למעלה, ובשם הוי"ה יכוין בניקוד דְּבָרֵךְ. והכונה בזה שהדינים השולטים בעולם יתעלו למעלה, ויומתקו בשורשן, ויומשכו ממעלה רק גזירות טובות. (ואפשר לאשרה גם ב

לאומרה מלמטה ללמעלה

יב.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	עתיק
יא.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	נוק' לעתיק
י.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	מריך מגפין
ט.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	נוק' למריך
ח.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	מבט עילאה
ז.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	חימת עילאה
ו.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	יסרחל סבתא
ה.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	תבונה
ד.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	זעיר מגפין
ג.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	נוק' זו"נ
ב.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	יעקב
א.	לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם	רחל

יב. לעולם ה' דברך נצב בשמים

(ילקוט שמעוני, תהלים פרק קיט, רמז תתע"ז, כ"ו-כ"ד)

לעולם ה' דברך נצב בשמים. מלאכי השרת אמרוהו אימתי בשעה שהושלך אברהם לכבשן האש היו המלאכים מדיינים זה עם זה, מיכאל היה אומר אני ארד להצילו, גבריאל היה אומר אני ארד ואצילנו, אמר הקב"ה אני ארד ואצילנו שנאמר אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים, אמר להם לבני בניו אתם מצילים, כיון שירדו חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש ירד המלאך והצילם, באותה שעה אמרו לעולם ה' דברך נצב בשמים וגו', כוננת ארץ ותעמוד אתה הוא קיומו של עולם. רבי תנחומא בר אבא אמר מהו לעולם ה'. אמר דוד רבון העולמים לעולם אין אתה בא עלינו בדין אלא במדת רחמים, אלולא כך לא היינו יכולין לעמוד אפילו שעה אחת, לעולם אלקים אין כתיב כאן אלא לעולם ה', במה אתה דננו באותה מדה של רחמים שנאמר ה' ה' אל רחום, ולא לנו בלבד אלא אף לאדם הראשון יציר כפיך אלולא שתפשת מדת רחמים בשעה שדנת אותו לא היה עומד וכך התנית עמו לדון לבניו ולזכותם, אמר ר' חנניה כשבקש הקב"ה לבראות את עולמו שתף שתי המדות ובראו שנאמר ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים, וכן לאדם וייצר ה' אלקים את האדם, מהו נצב קיים דברך שהתקנת עם אדם הראשון שכשם שדנת אותו ברחמים כך אתה דן את כל הבריות אחריו, מהו לדור ודור אמונתך (מהו למשפטיך עמדו היום), אמר הקב"ה אדם הראשון אני דנתי אותו וזכיתי אותו ביום משלי אף אתם כשתהיו באים לפני בדין בראש השנה היו באים בשופרות ואפילו יש לכם כמה קטיגורים אני אזכור עקדת יצחק ואזכה אתכם בדין:למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.

בתפילת שחרית של ראש השנה, בשעת הוצאת ספר התורה מן הארון נוהגים לומר י"ג מידות שלוש פעמים ברציפות: "ה', ה', אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת, נוצר חסד לאלפים נושא עוון ופשע וחטאה ונקה". ומוסיפים את הפסוק "לעולם ה' דברך ניצב בשמים" 12 פעמים. אומרים תפילה אישית - שימלא ה' את משאלותינו לטובה, ומוציאים שני ספרי תורה.

נכון לומר י"ג מידות ג' פעמים בעת פתיחת

ההיכל, וכן פשט המנהג, ואח"ז נוהגים לומר י"ב פעמים פסוק "לעולם ה' דברך נצב בשמים" - מחזור חזון עובדיה השלם לראש השנה, הוצאת יריד ספרים, עמוד 381, תש"ן (ילקו"י מועדים עמוד כ"ט סעיף כ"ז).

י"ג. לעולם ה' דברך נצב בשמים

בעל שם טוב בראשית, נ': מאמר מרן אלוהיי הבעל שם טוב זלה"ה, לעולם ה' דברך נצב בשמים, שאם אומן עושה כלי אזי הכלי אינו צריך לאומן, אבל מלך עליון דיבור יהי רקיע תמיד נצב בשמים, והוא בהשגחתו ובכח שפעו שמשפיע בכל רגע להחיות העולמות על ידי זה הם חיים וקיימים. (היכל הברכה בראשית ד"ל ע"ב).

י"ד. דיקנא קדישא [זקן הקדוש], של הבעל שם טוב זי"ע

כתב בספר אור הגנוז וזה לשונו: על עניני התבודדותו של הבעש"ט בשנות צעירותו ראוי לצטט ממכתבו של כ"ק הגה"ק ר' משה פרידמן זצוק"ל הי"ד האדמו"ר מביאאן קראקא דברים נפלאים בלש"ק, שמעתי ממקור נאמן, אשר חק' ונורא ה' צבי בנו של הבעש"ט הק' זצ"ל אמר, כי איתא בכתבי האר"י הק' זצ"ל אשר אמירת הי"ג מידות שהוא י"ג תיקוני דיקנא קדישא הוא מסוגל להמשכת רחמים ממקור הרחמים, ואמר הקדוש הר"צ [הרב צבי] שהוא ראה זאת בעצמו בחי' ומבשרי אחזה אלוק, יען שאביו הבעש"ט הק' בעת שהיה מתבודד ביערות, והתענה כל השבוע משבת לשבת משך זמן רב, ובליל שבת קודש כשבתו בביתו לסעוד סעודת ליל ש"ק, התדבק את עצמו בדביקות עצומה ונוראה, עד אשר כמעט לא אכל מאומה, והרבנית אשת הבעש"ט קראה אותו ולא יכלה להמשיך אותו למטה.

ופעם הושיבה את בנו הר"צ [הרב צבי] על חיק אביו הק' בעת שהיה ילד והתחיל הר"צ למשמש בשערות זקנו דיקנא קדישא [זקן הקדוש], של כבוד אביו הק' כדרכו של ילד, ובזה המשיך אותו למטה, והתחיל לאכול, ובזה אמר הר"צ, אבן נודע לו אשר על ידי תיקוני דיקנא יכולו [יכלו] להמשיך מלמעלה למטה. (ספר דעת משה חלק המכתבים).

ט"ו. י"ג תיקוני דיקנא לפני אמירת התשליך

בספר תיקון כ"ה אלול - הביא מהבן איש חי בספרו לשון חכמים (חלק ב סימן ד). שיש לומר את הי"ג תיקוני דיקנא לפני אמירת התשליך (שכידוע אומרים שם הפסוקים מי אל כמוך מספר מיכה, שהם כנגד 13 מידות רחמים), בספר הביא באריכות את הזוהר של י"ג תיקוני דיקנא, ואח"כ לשם יחוד ארוך.

ט"ז. י"ג תיקוני דיקנא-הם ה"קוד"

י"ג תיקוני דיקנא-הם ה"קוד" הם הסוד שפותח את כל השערים בשמים לרחמים רשב"י בחיבור הזוהר ידע לחבר את הדין, ולהפוך אותו לרחמים באמצעות אותיות של הזוהר. ידוע ש-כ"ב אותיות בראו את העולם, כל אות זה סוג של כח. ורשב"י ברוח קודשו ידע לעשות צירוף נכון ומאוד מדוייק של כוחות עליונים (באמצעות האותיות), שבחיבורם הם מביאים מרפא וישועה לעולם. על דרך משל - שבכדי לפתוח כספת עם יהלומים, לא יעזרו, מכות וחבטות לפותחה, אלא צריך לדעת את הסוד, את הקוד המספרי שפותח אותה. אותו דבר קריאת האותיות של הזוהר - של י"ג תיקוני דיקנא-הם ה"קוד"- הם הסוד שפותח את כל השערים בשמים לרחמים. על דרך משל - אש יוקדת ושורפת שמשקיטים אותה באמצעות מים שהם חסד, לאש נעימה שמחממת ומענגת ומביאה תועלת וברכה. או, נאשם שיש עליו דין קשה, וחמת המלך גדולה מאד עליו, ובא עורך דינו ויודע בחכמתו בפיקחותו למצוא את המילים הנכונות שמרככים את ליבו של המלך. (והמילים הם גם צירוף מסויים של אותיות - של כוחות) - ולכן דעתו של המלך משתנה ומוציאה את הנאשם זכאי בדין.

כך הקורא את י"ג התיקונים-הוא כאילו שלקח את רשב"י כעורך דינו בשמים, ורשב"י יודע איך לדבר עם המלך, יודע את חכמתו, יודע את ליבו, ולכן יודע איך להמתיק את חמת המלך מעל בניו, ע"י הי"ג התיקונים, שפותחים את שערי השפע והרחמים בפרט ולכלל ישראל.

י"ז. מִי זֶה פְּנֵי הָאָדוֹן ה'? זֶה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי

בזוהר פרשת בא. (דף לח.): בָּאוּ רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסֵי, הִשְׁתַּטְּחוּ לִפָּנָיו וְנָשְׁקוּ יָדוֹ, וּבָכוּ וְאָמְרוּ, חֲקִיקוֹת עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים מְרִימִים רֹאשׁ בְּזָכוּתְךָ. עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְרוּשָׁלַיִם לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. עָשָׂה [רשב"י] חוֹמוֹת הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה וּשְׁעָרֶיהָ. מִי שֶׁנִּכְנַס, לֹא נִכְנַס עַד שֶׁיִּפְתְּחוּ הַשְּׁעָרִים. מִי שֶׁעוֹלֶה, לֹא עוֹלֶה עַד שֶׁיִּתְתַּקְּנוּ הַמַּדְרֵגוֹת שֶׁל הַחוֹמוֹת. מִי יָכוֹל לְפַתֵּחַ אֶת שַׁעֲרֵי הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה, וּמִי יָכוֹל לְהַתְקִין אֶת הַמַּדְרֵגוֹת שֶׁל הַחוֹמוֹת? זֶה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, שֶׁהוּא פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים שֶׁל סוֹדוֹת הַחָכְמָה וְהוּא מְתַקֵּן דַּרְגּוֹת עֶלְיוֹנוֹת. וְכָתוּב (דברים טז) יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן ה'. מִי זֶה פְּנֵי הָאָדוֹן ה'? זֶה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, שֶׁמִּי שֶׁהוּא זָכָר מִן הַזְּכָרִים צָרִיךְ לְהֵרָאוֹת לְפָנָיו.